

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 14C/253/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1313219997
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Moravová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2016:1313219997.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Annou Moravovou v právnej veci žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Hausmann 1, Paríž, Francúzsko, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s. r. o., so sídlom Ventúrska 16, Bratislava, proti žalovanému: H. I., P.. XX.X.XXXX, Y. O. X, L. o zaplatenie 72,08 Euro, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 72,08 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 72,08 Eur od 16.12.2010 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovanému sa priznáva náhrada trov konania vo výške 38,30 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 04.10.2013 domáhal, aby súd vydal platobný rozkaz, ktorým uloží žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 72,08 Euro spolu s úrokmi z dlžnej úverovej istiny vo výške 39 % ročne zo sumy 72,08 Euro od 16.12.2010 do zaplatenia a s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 72,08 Euro od 16.12.2010 do zaplatenia a trovy konania, spočívajúce v zaplatenom súdnom poplatku vo výške 16,50 Euro a náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 30.04.2009 uzavrel ako veriteľ na jednej strane so žalovaným ako dlžníkom na strane druhej Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru podľa § 497 Obchodného zákonníka a zák. č. 258/2001 Z.z. Obsahom úverovej zmluvy bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 523,80 Euro na financovanie kúpy spotrebného tovaru predajcu uvedeného na úverovej zmluve a súčasne záväzok žalovaného nahradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom a to formou 15 mesačných splátok vo výške 44,67 Euro, t.j. celkom 670,05 Euro so splatnosťou prvej splátky dňa 15.05.2009. Na základe tejto zmluvy prevzal žalovaný od predajcu tovar, krytý spotrebiteľským úverom, čo potvrdil svojím podpisom na úverovej zmluve a súčasne žiadosťou o financovanie, ktorá je súčasťou úverovej zmluvy požiadal žalobcu, aby uhradil sumu zodpovedajúcu výške poskytovaného úveru na účet predajcu ako kúpnu cenu za prevzatý tovar. Na základe tejto žiadosti o financovanie žalobca uhradil požadované peňažné prostriedky na účet predajcu. Pri uzatváraní úverovej zmluvy žalovaný bez výhrad súhlasil so Všeobecnými úverovými podmienkami pre poskytnutie spotrebiteľského úveru, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam má žalovaný voči nemu neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 72,08 Euro (72,08 Euro z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny). Okrem toho je žalovaný povinný zaplatiť mu úroky z dlžnej úverovej istiny vo výške 39,00 % ročne zo sumy 72,08 Euro od 16.12.2010 až do zaplatenia. a úroky z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 72,08 Euro od 16.12.2010 až do zaplatenia. Dňa 15.12.2010 nastala zročnosť poslednej dohodnutej splátky, čím sa fakticky stal splatný celý dlh žalovaného, keďže ostatné splátky už boli zročné skôr. Žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil. Napriek zmluvne dohodnutým splátkam poskytnutého úveru uhradil žalobcovi

ku dňu podania žaloby na súd len časť dlžnej sumy vo výške 719,67 Euro a na predžalobné výzvy nereagoval.

2. Vedľajší účastník podal dňa 02.06.2014 na tunajší súd Oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka na strane žalovaného do konania. Žalobca v písomnom podaní zo dňa 23.06.2014, vzniesol námietku proti vstupu vedľajšieho účastníka na strane žalovaného do konania.. Súd Uznesením č.k. 14C 253/2013 zo dňa 20.08.2014 rozhodol, že vedľajšie účastníctvo Spotrebiteľské združenie OSA, IČO: 42 260 086 na strane odporcu je prípustné.

3. Vedľajší účastník sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadril k žalobe písomným podaním zo dňa 04.10.2014, v ktorom vzniesol námietku premlčania proti nároku uplatnenému žalovaným a žiadal, aby súd žalobu zamietol. Poukázal tiež na to, že žaloba je neopodstatnená v celom rozsahu, nakoľko poskytnutý úver je bezúročný a bezpoplatkový, pretože zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti, ktoré musí zmluva o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 ods. 2 písm. g/ a písm. i/ zákona č.258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch obsahovať a ak zmluva o spotrebiteľskom úvere tieto náležitosti neobsahuje, je potrebné poskytnutý úver považovať za bezúročný a bezpoplatkový v zmysle § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z.z. Uviedol, že zmluva, od ktorej odvodzuje navrhovateľ svoje nároky, obsahuje neprijateľné podmienky z hľadiska požiadaviek zákonných ustanovení na ochranu spotrebiteľa, napr. žalobca v úverovej zmluve predformuloval drobným písmom zmluvnú podmienku - dohodu o zrážkach zo mzdy. Túto podmienku má vedľajší účastník za hrubo nevyváženú, nakoľko spotrebiteľ má už pri podpise zmluvy, v štádiu nižšej bdelosti, splnomocniť dodávateľa na vážne úkony súvisiace s inštitútom zrážok zo mzdy a jeho aplikáciou, pričom spotrebiteľ môže byť vystavený neprímeranému konaniu zo strany dodávateľa, ktorý môže vykonávať zrážky zo mzdy bez akejkoľvek súdnej kontroly a bez priamej možnosti spotrebiteľa tieto zrážky zrušiť.

4. Súd rozsudkom zo dňa 21.10.2014 č.k. 14C/253/2013-116 žalobu zamietol.

5. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 05.05.2016 č.k.: 10Co/45/2015-130, rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

6. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, o.i. že keďže v posudzovanej veci nedošlo k zrušeniu úverovej zmluvy, je nesprávne právne posúdenie predmetu sporu súdom prvého stupňa, ktorým má byť bezdôvodné obohatenie, nakoľko právny dôvod plnenia neodpadol, keďže k odstúpeniu a následnému zrušeniu úverovej zmluvy podľa § 48 ods. 2 OZ nedošlo. So zreteľom na uvedené okolnosti je neopodstatnené a nesprávne uplatnenie ustanovenia § 107 ods. 1 OZ, podľa ktorého sa nárok na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčuje v dvojročnej premlčacej lehote a pri skúmaní včasnosti uplatnenia nároku žalobcom je potrebné vychádzať zo všeobecnej trojročnej premlčacej lehoty, ako správne namietol žalobca vo svojom odvolaní.

7. Začiatok plynutia premlčacej doby sa v posudzovanej veci spravuje dňom zročnosti jednotlivých splátok, nakoľko v zmysle zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 30.04.2009 bolo plnenie žalovaného dohodnuté v splátkach. Zo žaloby vyplýva, že žalobca sa nedomáha bezdôvodného obohatenia, nakoľko suma bezdôvodného obohatenia by vykazovala sumu žalobcom poskytnutého úveru odporkyni, t. j. 523,80 eur (nie dlžnú sumu 72,08 eur) z dôvodu, že odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, čím by sa žalovaný prijatím úveru bez právneho titulu obohatil o celú sumu poskytnutého úveru. Odvolací súd v súlade s odvolacou námietkou žalobcu považuje za potrebné uviesť, že nebol daný dôvod, aby sa žalobca domáhal vydania bezdôvodného obohatenia, keď vo svojej žalobe vychádza zo skutočnosti, že dňa 15.12.2010 nastala zročnosť poslednej splátky ním poskytnutého úveru, čím sa stal splatný fakticky celý dlh žalovaného, keďže ostatné splátky boli splatné už skôr. Predpokladajúc, že by žalobca reálne odstúpil od predmetnej úverovej zmluvy, nezodôvodnil by svoj žalobný návrh okolnosťami svedčiacimi o splatnosti celej pohľadávky, ale argumentoval by tým, že plnil bez právneho titulu vzhľadom na neexistujúcu zmluvu v dôsledku odstúpenia od zmluvy z jeho strany.

8. Vzhľadom na skutočnosť, že súd prvého stupňa sa nezaoberal obsahom predžalobnej upomienky zo dňa 11.07.2011, ktorú bez ďalšie považoval za odstúpenie od zmluvy, dospel k nesprávnemu záveru, keď prekvalifikoval žalobný nárok žalobcu, ktorým sa domáha zaplatenie dlžnej istiny, na právny inštitút bezdôvodného obohatenia podľa § 451 a nasl. OZ a v tejto súvislosti nesprávne uzavrel, že premlčacia doba, vzťahujúca sa na nárok na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, začala žalobcovi plynúť dňa 04.08.2011, teda deň nasledujúci po doručení odstúpenia od úverovej zmluvy žalovanému. V posudzovanej veci však žalobca svoj nárok na zaplatenie dlžnej sumy z úverovej istiny vo výške 72,08 eur odvodzuje odo dňa zročnosti poslednej dohodnutej splátky (15.12.2010), a preto mu premlčacia

lehota na uplatnenie nároku začala plynúť dňa 16.12.2010 s tým, že ide o trojročnú premlčaciu dobu, ktorá uplynula dňa 16.12.2013, t. j. až po podaní žaloby na súde, a preto jeho nárok nie je premlčaný.

9. Súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vec v naznačenom rozsahu znova prejednal a rozhodol, pričom vo veci nariadil pojednávanie na deň 13.09.2016, na ktoré predvolal strany sporu. Žalobcovi bolo účinne doručené predvolanie dňa 26.08.2016, na pojednávanie sa nedostavil, svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil a súhlasil z konaním v jeho neprítomnosti. Žalovanému bolo účinne doručené predvolanie v súlade s § 111 ods. 3 CSP, na pojednávanie sa nedostavil, svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnil. Súd v súlade s ust. § 180 CSP vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti strán sporu, pričom vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu, s listinnými dôkazmi: Zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru, Žiadosťou o financovanie (súčasť zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru), Všeobecnými podmienkami pre poskytnutie spotrebiteľského úveru, Predžalobnou výzvou ako aj s ostatným spisovým materiálom a zistil nasledovný stav veci:

10. S účinnosťou od 01.07.2016 došlo k cezhraničnému zlúčeniu spoločnosti CETELEM SLOVENSKO, a. s., IČO: 35 787 783, Panenská 7, Bratislava, so spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, Paríž, Francúzsko, v dôsledku cezhraničného zlúčenia zanikla spoločnosť CETELEM SLOVENSKO, a. s., bez likvidácie a spoločnosť BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, sa stala nástupníckou spoločnosťou a teda aktívne vecne legitimovaným žalobcom v tomto konaní.

11. Žalobca ako veriteľ uzavrel s žalovaným ako dlžníkom dňa 30.04.2009 Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru podľa § 43a Občianskeho zákonníka. V uvedenej zmluve sa zaviazal poskytnúť žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 523,80 Euro na financovanie kúpy spotrebného tovaru predajcu uvedeného na úverovej zmluve a žalovaný sa zaviazal nahradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom v 15 mesačných splátkach vo výške 44,67 Euro, t.j. celkom 670,05 Euro so splatnosťou prvej splátky dňa 15.05.2009.

12. Z Odstúpenia od úverovej zmluvy - Predžalobná upomienka zo dňa 11.07.2011 vyplýva, že žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy vo výške 72,08 Euro, vzhľadom na omeškanie so splácaním poskytnutého úveru.

13. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

15. Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

16. Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

17. Podľa § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka, časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené.

18. Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho

práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

19. Podľa § 511 Občianskeho zákonníka, ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

20. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

21. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

22.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

23.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, žalobca ako veriteľ uzavrel s žalovaným ako dlžníkom dňa 30.04.2009 Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru podľa § 43a Občianskeho zákonníka. V uvedenej zmluve sa zaviazal poskytnúť žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 523,80 Euro na financovanie kúpy spotrebného tovaru predajcu uvedeného na úverovej zmluve a žalovaný sa zaviazal nahraďiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom v 15 mesačných splátok vo výške 44,67 Euro, t.j. celkom 670,05 Euro so splatnosťou prvej splátky dňa 15.05.2009.

24. Z Odstúpenia od úverovej zmluvy - Predžalobná upomienka zo dňa 11.07.2011 vyplýva, že žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy vo výške 72,08 Euro, vzhľadom na omeškanie so splácaním poskytnutého úveru.

25. Súd považoval nárok žalobcu v zmysle platne uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere za čiastočne dôvodný a preto priznal žalobcovi uplatnenú sumu 72,08 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 72,08 Eur od 16.12.2010 do zaplatenia.

26. V časti úrokov z dlžnej istiny vo výške 39% ročne zo sumy 72,08 Eur od 16.12.2010 súd žalobu zamietol a to z nasledovných dôvodov:

27. Predčasné zosplatenie úveru predstavuje vo svojej povahe jednostranný sankčný právny inštitút, ktorý umožňuje veriteľovi zmenou záväzku požadovať jednorazové, okamžité vrátenie celej požičanej istiny. Teda podstatný rozdiel stavu výhody splátok a stavu jednorazového zosplatenia úveru spočíva v tom, že veriteľ nemá nárok a spotrebiteľ nemá povinnosť vrátiť celú požičanú sumu naraz. Splácanie úveru v splátkach teda na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje jednoducho povedané cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Tento stav tzv. výhody splátok je obvyklý a od nepamäti justifikuje nárok dodávateľa na úroky ako cenu dočasne obetovaných peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty získanej za celé obdobie postupného splácania úveru, a teda výhody splátok. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Práve v tomto kruciálnom rozdieli spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľa. Logicky tak nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce

k skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatnení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplatnenej pohľadávky (úveru). Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomfortný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Súd takýto stav v žiadnom prípade nemôže pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za stavu, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ak by navyše súd takúto zmenu justifikoval, podporil by nielen hrubú nadvládu veriteľa, ale zároveň by podporoval aj stav v ktorom veriteľ nie je nútený vymáhať svoju pohľadávku a odplatné úroky mu majú nahradiť stav jeho potenciálnej nečinnosti, resp. stav nespôsobilosti spotrebiteľa vrátiť požičanú istinu jednorazovo. Takéto konanie veriteľa však nepožíva v slovenskom právnom poriadku nijakú právnu ochranu a ani preto niet titulu na inkasovanie odplatných úrokov. Uvedenou úvahou sa súd prirodzene dostáva aj v poradí k ďalšiemu zásadnému záveru, spočívajúcemu v skutočnosti, že keďže jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškaní s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou (pozri ďalej). Povedané inak v protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a § 3a nar. vl. 87/1995 Z. z. Ak by sa žalobca odplatných plnení napriek vyššie uvedenému výkladu neplatnosti dojednania dovoľával aj v čase po jednostrannom mimoriadnom zosplatnení úveru, neprešli by tieto nároky testom citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka a nar. vl. Alternatívne (podľa povahy zmluvnej úpravy) subsidiárne ani testom § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka (z rozhodnutia Krajského súdu v Prešove zo dňa 30.06.2015, sp. zn. 6Co 190/2014).

28. Podľa § 82 ods. 1 CSP, intervenient vstupuje do konania z vlastného podnetu alebo na základe oznámenia o spore podľa § 86 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>> písomným podaním.

29. Podľa § 82 ods. 2 v CSP, vstup intervenienta je prípustný počas celého konania.

30. Podľa § 82 ods. 3 v CSP, v podaní, ktorým vstupuje do konania, musí intervenient okrem všeobecných náležitostí podania uviesť tvrdenia, ktoré odôvodňujú jeho právny záujem na výsledku konania.

31. V predmetnom spore na strane žalovaného vystupoval ako vedľajší účastník spoločnosť Spotrebiteľské združenie OSA, IČO: 42 260 086, Fedinova ul. č. 9, Bratislava, zastúpený spoločnosťou HKP Legal, s.r.o., IČO: 36 727 334, Sasinkova ul. č. 6, Bratislava. V súčinnosťou od 01.07.2016 inštitút vedľajšieho účastníctva bol zrušený, čím pominuli aj dôvody pre jeho ďalšiu účasť v konaní. Zákomom č. 160/2015 Z. z., bol zavedený nový inštitút tzv. Intervenienta, o ktorého vstupe súd s účinnosťou od 01.07.2016 rozhoduje z podnetu intervenienta. Nakoľko takýto návrhu resp. podnet nebol súdu do dňa vyhlásenia rozsudku podaný, súd ďalej s vedľajším účastníkom nekonal.

32. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

33. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

34. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

35. Súd v danom prípade pri riešení úspechu strany sporu vzal v úvahu nie len výšku istiny ale aj jej príslušenstvo, v ktorej časti súd žalobu zamietol, a teda v tejto časti nemal žalobca úspech. Za obdobie žalobcom žiadané od 16.12.2010 do rozhodnutia súdu t.j. do 13.09.2016, predstavuje 2098 dní omeškania. Za toto obdobie by bol žalovaný pri výške úrokov z úveru 39,00 % ročne zo sumy 72,08 Eur, povinný zaplatiť sumu 161,57 Eur.

36. Úspech strán sporu v konaní vypočítal tak, že preskúmal percentuálny úspech žalobcu a žalovaného. V konaní mal 30,85 % úspech žalobca a 69,15 % úspech žalovaný. Pomer úspechu v konaní súd zistil tak, že od percentuálneho úspechu úspešnejšieho účastníka, ktorým bol v tomto prípade žalovaný odpočítal úspech menej úspešného účastníka, ktorým bol v tomto prípade žalobca a zistil, že úspech žalovaného bol 38,30 %.

37. Nakoľko mal žalovaný vo veci úspech v spore vo výške 38,30 %, súd rozhodol tak, že mu priznal nárok náhradu trov konania v uvedenej výške.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Bratislava III.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie